

Invaze v roce 68 – aneb “bratrská pomoc” à la Kreml – na věčné časy tzn. do hrobu. Následná okupace trvala do června 1990-91, tedy 22 let.

Večer 20.8.1968 uléhali Čechoslováci jako svobodní občané - ráno 21.8. se probudili jako poddaní cizího, ruského impéria, okupovaní statisícovou armádou “spojenců”. Češi kreativně zacházeli s cizí mocí - jejich humor se projevoval v karikaturách na výkladech na Václaváku. Byly tam napsány pro mne inspirativní výzvy, jako: Chceme neutralitu jako CH.

Bez zbraně a strachu bojovat proti obrovské přesile, vojáci nalevo a napravo - to na mě dělalo velký dojem, stejně jako to s kreativními plakáty. A nápisy ulic zmizely jako jména vesnic a to i na venkově. Nebylo to lehké jet z Prahy na jih, abych to prozkoumal. Strach jsem neměl. Letáky rozhazovali studenti Umprumu a dennodenně byly nové vývěsky, zatímco „ti“ jiní je strhávali a pálili.

I proto měl asi „rudý car“ v Moskvě Leonid & Co obavy, ev. strach před nebezpečným hnutím - “majdanem” Čechoslováků v roce 1968, a vyslal ohromná okupační vojska - asi 600 Tanků - jen do Prahy - na „osvobozovací“ a dlouholetou návštěvu, jen aby si upevnil moc a image.

S invazí pěti armád*** 21.8.68 pod velením Kremlu je nadále spojeno více otázek než

odpovědí. Proto píši tyto řádky, nechtěje dělat dojem, že to vím, spíše jako impuls pro diskuzi spojenou s přáním upřesnit pojmy:

Nesmyslná invaze 21. srpna 68 byla označena jako bratrská pomoc a následovala okupace do června roku 1990 - tedy 22 let „ochrany“ před neviditelným nepřitelem nebo neznámým nebezpečím. Dnes zase v Kremlu neví, jak se k tomu mají dnes vyjádřit - staronové je:

„Odvrátili tak prý invazi ze Západu - tedy Nato - a tím pádem i třetí válku..“

Z dnešního pohledu se jednalo o zcela nesmyslnou akci, ale v Kremlu to asi dodnes vidí jinak: Upevnili si tak moc v ČSR a posunuli vojska 1'000 km na západ, kde vojáci spali v plné pohotovosti – bojovat proti Nato – a to i preventivně. Vědělo se, že důstojníci Nato si přes víkend vyhodí z kopýtka, nebo jsou s rodinou. To bylo skoro lákadlo.

“Byli jsme cvičeni na přesun v noci ze soboty na neděli a byli bychom v Karlsruhe, bez odporu”. To mi pravil jeden pán z Moskvy v roce 1994, dívaje se na Švýcarské Alpy na terase Bundeshausu: vyjmenoval mně bernské Alpy, ačkoliv byl poprvé v CH- na námi organizovaném workshopu v Bernu...

Po invazi bylo snad všem jasné, že vedení Kremlu nejde o „reformu socialismu“, nýbrž jen o moc a obavy nepovolit tlaku ze zdola, z ulice - viz „akce proti Majdanu“ v Kyjevě v roce 2014.

Tlak ze strany novinářů, spisovatelů, kabaretistů atd. v letech 1962-68 se docela citelně projevoval a vedl k zrušení cenzury...: Já si vzpomínám, že jsem najednou v letech 1966-68 nezvládal vše číst, co psali v „Listech“ atd. Na kabaretu v Semaforu - Suchý a Šlitr to byla švanda, tam si dělali legraci i z „Rusáků“.

Podobně i jiní v divadle „Na zábradlí“; filmy, informace po rádiu, atd.

Pro Čechy, Moravany a Slováky to bylo i před invazí jasné, po invazi tutovka, že jsou tady a hned nás na svobodu nepustí a také, že čekáme na vývoj tam.

Ruské slovo „naša děržava“ to vystihuje. Vedení Kremlu de facto reaktivovalo staré, zaběhlé praktiky ovládnutí porobených národů. Tím pádem je také jasné, že i „Samet“ 89/90 se konal s povolením Moskvy od KGB a v kooperaci s StB a že tam mají vliv dodnes.

Jurij Andropov, ex KGB šéf a prezident SSSR, v květnu 1983 v Praze rozhodl, aby založili výzkumný prognostický de facto výzkumný ústav s cílem, jak z toho komunistického bordelu ven, aniž by se lid vzbouřil. Z „prognostáku“ se rekrutovala

většina vlády po „sametu“: Jak pan Václav Klaus, tak Miloš Zeman tam spolupracovali – pod ruským velením a všechny dokumenty jsou dosud tajné.*

Ústav pro studium totalitních režimů (ÚSTR) „znovu zkoumal, kolik lidí přišlo o život v roce 1968 během invaze vojsk Varšavské smlouvy do tehdejšího Československa“ a vyzývá občany živé i mrtvé ... hlásit oběti a ztráty.****

Proč to není, nebylo dosud zcela prozkoumáno? O tom se dá spekulovat: důvodem snad bylo, že se „bratrská pomoc“ neshodla s pojmy oběti a ztráty. A vedení ČSR si na to ani netroufalo. To by je ev. stálo job.

Rusové by se ale také mohli zamyslet nad tím, co je to stálo a co z toho oni měli, kromě nákladů a ztrát a to i prestiže. Jejich mrtvé oběti si vyrobili sami:

Pokusil-li se někdo z dezorientovaných vojáků desertovat, nebo vůbec o tom mluvit, „proč jsme vlastně tady“, „kde je ta kontrarevoluce“ udělali s nimi rychle konec.**

U Prašné brány vystrčil vojín hlavu z tanku, ne kvůli davu, ale stála tam polní kuchyně,* tak jsem viděl, jakou žbrundu jim dávali*, a říkal mi rusky: „Něžnaju kto zděs so mnoj – v tanku“...

**Na vojně jsem byl jako „nespolehlivý“ de facto vedoucím proviantu pro 600 vojáků a absolvoval jsem nejméně tři manévry a organizoval x polních kuchyní, ale ve srovnání s tím, co jim podávali k jídlu, jsme si lebedili. Lampasáci měli i tam v době manévrů zvláštní kuchyni.*

***Krátkce před odjezdem do Vídně - adié ČSR, jsem náhodou mluvil s lesníkem z Libavé – vojenské cvičiště, který mně říkal, že mrtvé zahrabali v lese a že tam o to více dávají lišky dobrou noc – narostl jejich stav.*

****„Vojska, která vstoupila na území ČSR byla vždy směsí Rusů a ostatních, na Jesenicku - můj rodný kraj – to byli Poláci, na Slovensku maďarské tanky, ale nikdo to neví přesně, protože postupovali přes tzv. CO přechody, které byly udržované ale zatarasené pro občany. Nejeli přes ty oficiální. Na Jesenicku, na Severu Moravy, bylo CO přechodů více než 10.*

***** Obětí invaze v srpnu 1968 bylo víc, než se dosud uvádělo minim. 108- ono se to neví, nesmělo se o tom mluvit do roku 1989/90. Ústav pro studium totalitních režimů (ÚSTR) znovu zkoumal, kolik lidí přišlo o život v roce 1968 během invaze vojsk Varšavské smlouvy do tehdejšího Československa. Podle aktualizovaných údajů zemřelo od 21. srpna do konce roku 108 lidí, zhruba 500 osob utrpělo těžká zranění a další stovky Čechoslováků byly zraněny lehce. Škody dodnes nikdo nespočítal.*

Vláda za odsun prý neplatila, naopak byly vyčísleny škody viz. odkazy obsahující termíny odsunu vojsk, přehledy obětí a další, na webu svaz-spolku.ch

Georg J. Dobrovolný, Bern

Výroky slavných lidí:

"Život není o tom, co získáme. Je o tom, kým sa staneme, čím přispějeme, co vytvoříme... to dává našemu životu smysl."

- Anthony Robbins

"Žádné nehody ani náhody neexistují. Všecko, co přežiješ, je ponaučením."

- Dan Millman